

Roelf Breederveld is blij dat Defensie ervaren artsen inzet

‘HEERLIJK: *niets* ANDERS DOEN DAN OPEREREN’

Luitenant-kolonel Roelf Breederveld (58) is sinds 2002 al vier keer uitgezonden op vredesmissie. Eén keer Irak en drie keer Afghanistan. Hij werkt als traumachirurg en hoofd van het brandwondencentrum in het Rode Kruis Ziekenhuis te Beverwijk.

TEKST: PAUL DEN BRAVE

BEELD: DE BEELDREDAKTIE/ROBIN VAN LONKHUIJSEN, ISTOCKPHOTO

Uiteraard speelt het avontuur een rol bij het kiezen voor Defensie. Maar dat was toch niet de enige reden. Het Rode Kruis Ziekenhuis Beverwijk, waar ik werk, heeft namelijk een regeling met Defensie, waardoor mensen uit de praktijk worden geselecteerd om te worden uitgezonden. Een erg mooi systeem, vind ik. Goed dat Defensie nu gebruikmaakt van de ervaring die er is onder bijvoorbeeld traumachirurgen, in plaats van het oude systeem waarbij artsen intern bij Defensie werden opgeleid en eigenlijk zonder ervaring het veld in werden gestuurd. Ikzelf heb nooit in militaire dienst gezeten, dus de uitzendingen als arts waren mijn eerste aanraking met Defensie. Wel had ik al jarenlange ervaring opgedaan in de traumachirurgie, wat ter plaatse goed van pas kwam.’

Schietpartijen

‘In Kandahar in Afghanistan was ik gestationeerd in een ziekenhuis naast het vliegveld en werkte samen met een internationaal team van artsen. Het was de heftigste missie die ik meemaakte. Van iedere honderd patiënten die ik daar zag waren er ongeveer twintig militairen uit westerse landen. Meestal slachtoffers van het oorlogsgeweld met verwondingen door bomontploffingen of schietpartijen. Bij de heftige gevallen deden wij aan *damage control surgery*, en zodra de patiënt stabiel was, werd hij per vliegtuig met intensiverecare-unit voor verdere behandeling naar Duitsland of Nederland vervoerd.

Heerlijk om drie maanden niets anders te doen dan opereren en je niet bezig te hoeven houden met allerlei managementzaken. Nog een ander groot verschil met Nederland is dat er geen wachttijden zijn voor de CT-scan

of de operatiekamer. De patiënt komt binnen en kan gelijk het hele traject doorlopen.

De overige patiënten die ik zag waren burgers of soldaten van het Afghaanse leger. Dit waren meestal oorlogsslachtoffers, maar er werden ook patiënten opgevangen voor wie in het plaatselijke ziekenhuisje, met zijn beperkte capaciteit, geen plek was. Dit was vooral het geval in Tarin Kowt in de provincie Uruzgan. Hier zag je meer alledaagse kwalen. Dat kwam onder andere door de locatie van het ziekenhuis. Het ziekenhuis in Tarin Kowt was voor de lokale bevolking veel makkelijker te bereiken.’

Goodwill

‘Er is nog geen vrede in Afghanistan, maar door onze bijdrage hebben we wel mensenlevens gered. Door ook burgers op te nemen in het ziekenhuis win je de *hearts and minds* van de mensen daar. We behandelden niet alleen de directe slachtoffers van de oorlog, met bijvoorbeeld schotwonden, maar ook verkeersslachtoffers. Er wordt daardoor anders naar het Westen gekeken. Zeker in Uruzgan, dat een behoorlijk achtergesteld deel van Afghanistan is, kweken we een hoop goodwill. Als wij er niet waren geweest, waren die mensen er veel slechter aan toe geweest. Ik zie het een beetje als het oude zendingswerk: bekering door het aanbieden van goede gezondheidszorg.’

Van de zomer wordt Breederveld waarschijnlijk weer uitgezonden naar Afghanistan. Met veel plezier, zegt hij zelf.

VREDE VOLGENS ROELF BREEDERVELD

'Elkaar met respect benaderen.
Er kunnen best conflicten bestaan, maar je dient
de ander altijd met respect te behandelen.'